

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De Cœlitum fauoribus erga Societatem Iesu. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

pulit aliquos, qui se vitores offerebant, & cum percussor ne quidem veniam postularet. Iesus à percussore audis: Audio à te expecti benevolentiam meam, respondit. (est id facere non tenebatur) expecto ut cum maxime, simul iuit in eius amplexum.

Sic Conuictores & familiares nostræ Societatis à nobis instruuntur & imbuuntur Christianæ Charitatis officiis, ut etiam inimicos & hostes diligant, & amplexentur. Corrigimus enim eos peccantes, monemus paternè, si verò videntes eos in lethalibus sceleribus & proximis eorum occasionibus perseverantes, nolle eas deferere, ipsi eos deserimus, sepè magno nostro incommodo, & speratorum ac promissorum insignium beneficiorum aliud translatorum iactura. Malum us tamen eam pati, quam adolari, & eos qui absolutionis in Sacramento penitentia non sunt capaces, ob proximam occasionem grauium scelerum non remotam à se, vel alias similes ob causas, non absoluerit, & ob negatam iustè absolutionem, offensiones illorum incurrere, ac ob id persecutiones pati. Malumus enim homines offendere quàm Deum.

CAPVT SECVNDVM.

De Cœlitum fauoribus erga Societatem Iesu.

PRIMUS locus debetur in hac narratione Beatissimæ Virgini Mariæ, primum in cælo supra omnes beatos Spiritus thronum occupanti. Eius erga Societatem patrociniū multiplex eniuit. Inprimis dum Ignatium ad Societatem Iesu fundandam aptauit, ei sua præsentia nauisam rerum terrenarum adferendo, eumque sanctioris vitæ ineundæ desiderii inflammando. Augustissima enim specie, ac beatissimo lumine fulgens, vnà cum paruulo Iesu, non modo palam sese ei ostendit, verum etiam incredibili benignitate spectandam diu præbuit. tantumq; repente odium, fastidiumq; rerum terrenarum Ignatio iniecit, earum præferim. quæ cum inhonestâ voluptate coniunctæ sunt, ut omnes rerum illarum imagines, ex hominis memoria confestim aspectus ille Deiparæ ac pueruli Iesu dezerferit, & ex eo tempore ad extremum vsque vitam diem Ignatius planè omni sensu libidinis caruerit, donumq; altissimum eximia castitatis consecutus sit.

Maff. l. c. 2. & l. 3. c. 8. Rib. l. r. c. 2. Ord. l. r. n. 11. Layn. in Vita M. S.

176. Vita P. A. luarez. c. 43 §. 1.

Lud. Palm. Itin. spir. 1. par. l. 5. c. 2. p. 734-735.

Cum verò S. Ignatius ad meliorem, vitam conuersus esset, eadem Beatissima Virgo Maria eum nondum literis excultum, docuit illum orandi & vitam spiritualem instituendi modū ac discretionem spirituum, qui est ab eo in libro exercitiorum expressus quo, & se, & primos socios ad hanc Societatem instituendam excultuit, & in cuius meditatione primo post suam conuersionem anno, idæam Societatis à se fundandæ diuinitus cognouit, & cuius libri se esse

Fundatricem & Magistram Deiparæ per Gabrielem Archangelum missum, cuiusdam Sanctissimæ Virgini reuelauit, atque ut illa eius legationi fidem indubiam adhiberet, Deus antea illam præmonuit. Huius libri repetito vsu hætenus Societas ipsa in suo statu & flore conseruata est, & innumeras animas aliorum Deo lucrata.

Deinde cum S. Ignatius focis nouem annis, eorum rogatu, Constitutiones Societatis scriberet, præter frequentissimas visiones diuinarum personarum, quas in confirmationem earum, quas scribebat Constitutionum penè quotidie habebat, sepè etiam Beatissimam Dei Matrem vidit, pro se intercedentem, & Constitutiones illas confirmantem.

Fundatâ plenè Societate, & per Apostolicam sedem sæpius confirmatâ, quàm ea sit Beatissimæ Virgini Mariæ cara, ostendit inprimis vico sanctissimo P. Martino Gutierrez Hispano, cuius mortui in carcere (in quem ab Hæreticis Gallis coniectus fuerat) animam S. Teresia vidit cum aureola Martyrij cælum intrantem. Apparuit enim illi Virgo sanctissima, eximia admodum specie micans, veste in magnam latitudinem expansa, ac sub ea veste Societatem totam collectam continente, quam illa materno affectu complectebatur, eoque quasi charitatis ac gratia segmento consonebat.

Hoc quoque Beatissimæ Deiparæ patrociniū erga Societatem Iesu ostendit, quod cum Saga quædam in Sicilia multis maleficiis aliisque sceleribus coinquinata & eorum coincta, ad rogum & locum supplicij esset deducenda, interrogata: An etiam aliquando ad Societatis Domiciliū noctu, diaboli ope, uti ad alia (turpis commereij causa) Domicilia solebat, introducta fuisset, præsentem & audientem P. Antonio Cicala (à quo id ante 45. annos Romæ audiui) fassa est, se quidem etiam voluisse ad Societatis Domiciliū deferri à Diabolo, & pudicitiam quorundam nostrorum formosorum iuuenum tentare, sed cum propè accederet, à persona quadam senio veneranda repente apparente, se fuisse prohibitam ne illuc intraret, dicente: Collegium illud esse hominum peculiari cultu Deiparam colentium, & sub patrociniū eiusdem speciali constitutum.

Simili modo cum Bransbergæ in Prussia, Saga altera ope Diaboli esset noctu vecta per ædem, & intra Collegium illata, & videre cuperet, quomodo Societatis homines suis in cubiculis cubarent, quamuis videret portas cubiculorum apertas, nullum tamen proorsus videre potuit iacentem, eò quod Deipara Matronæ venerandæ specie apparetis, pallio suo expanso aspectum illius omnem impediret.

Ad hanc Beatissimæ Dei Matris erga Societatem Iesu benevolentiam, referri debet, quod multis suaserit, eis manifestè apparetis, vel cælesti sua voce excitans nominatim, ut Societatem

Marginal notes on the right edge of the page, including references to other works and authors.

tem Iesu ingrederentur. Hoc modo traxit ad Societatem Iesu, B. Franciscum Borgiam, qui etiam ad alium Ordinem à pueritia vehementer propenderet, tamen per B. Ioannem Texedam Ordinis Minorum, virum vitæ Sanctimonia clarissimum, dici Borgiæ voluit, vt non aliū quàm Societatis Iesu Ordinem ingrederetur.

Eodem modò P. Ioannem Mugnez, seu Nunnum postea ad Patriarchatum Ethiopiæ euectum, ad Societatem vocauit, & P. Martinum Olaium, & P. Bartholomeum Bustamantium & B. Stanislauum Kostkam & B. Aloysium Gonzagam & P. Petrum de Anafo & P. Sebastianum Baradium & P. Bernardinum Realinum & P. Alexandrum Dobokay Vngarum, & Heradium Girellum laicum & Thomam Perunium item laicum, & alterum P. Ioannem Nunnum ex nobilissima Guzmanorum familia vt omittam alios minus celebres & minus notos.

Ad hoc Caput referenda sunt quam Plurimæ apparitiones Beatissimæ Virginis Mariæ, quibus plurimos è Societate nostra & Sacerdotes & Clericos & Coadiutores nostros solari & confortare in suscepto vitæ genere dignata est, & sæculares incitauit ad querendam Spiritualem opem à nostra Societate. Plenæ sunt Societatis nostræ Annuæ his Deiparæ Virginis fauoribus. Inter alios notabilis fuit ille Ioanni Baptistæ Coadiutori nostro exhibitus (vti scribit etiam R. P. F. Elias à S. Terefia benè meritis de animabus purgatorij & de omnibus Religiosis Ordinibus, quos sine inuidia copiosissimè commendauit in legatione Ecclesiæ Triumphantis.) Hic Ioannes Baptista in Societate bimestri spatio fuerat, cum à graui quadam tentatione ferè superabatur, adeò, vt de habitu è Societate inter semet cogitationes volueret: Et ecce vidit Beatissimam V. Mariam ab vno latere adstantem sibi, habere S. Petrum, ab altero S. Barbaram, B. Virgo eum solabatur & robur addebat, & vt vitæ sue conditioni acquiesceret exhortabatur, & vt in ea perseveraret commonebat, æternam quippe salutem in ea consecuturam. Qua visione erectus, firmiter in ea vocatione persistit, & alios grauioribus visibilibus Diaboli tentationibus superauit.

Huc spectat quod in Annuis literis Societatis nostræ Anni 1584. narratur de Goana Nouitiorum Domo in Orientali India.

Miles quidam, cum diu vocanti Deo, pertinaci mente resisteret, ob eamque causam, magnis conscientia stimulis ageretur, stratus ante venerandam Dei Matris imaginem, extrema quadam circumfusis luce, quæ simul aspexere complures, vique eo animatus est ad parandum, vt statim abiecto peccatorum onere per confessionem, illustriorem diuina voluntatis significationem non expectaret, & ita Societati nomen dedit Anno 1585. Burdegale cum Adolescens duodecimum annum agens, primam Societatis famam commotus, ei se sine consultatione dicauit, hinc dormienti vox ad aures accidisse dicitur, moriturum esse breui: expectecti que cum timore, in preces flexisse genus: affuisse repente eximia

pulchritudine mulier amictu candido, que huiuscemodi verbis illum affata est: Ades animo fili, & omite timorem, nondum moriere, prius voti (de ingressu in Societatem) compos efficiaris. Quod visum eum die insequenti in Missa sacrificio recurret, pene à sensibus aberrasse: cumque socij, vt in sella paulisper requiesceret hortarentur, nunquam de genu surgere, quo semel incubuerat, voluisse. Eidem de more precanti, & trahenti animo Christi vulnera, Christus quoque dicitur visus vberibus lamatus, eaque specie Adolescentem primò territum, mirificè recreasse.

Circa Annam Domini 1587. Parisi quidam à An. p. 359a
Coxuctorum Contubernio, visus est persepe media noctis silentio audire vocem, que eum excitabat: Surge eamus hinc iam tempus est. Quam rem cum aperuisset aliquando anxius Sacerdoti apud quem confitebatur, eiusque admonitu alter veluti Samuel respondisset: Loquere Domine quia audit seruus tuus: vocem quidem nullam præterea audivit, sed se adeò immutatum animo sensit, vt aliud, nihil nisi calum & celestia cogitaret. Perpolitus deinde institutionibus Spiritualibus videbatur audire itendidem loquentem in aurem: Qui non odit Patrem, &c. relictis rebus omnibus, nostram ingressus Societatem fecisse re ipsa ostendit, que vox illa missa diuinitus imperauit.

Circa idem tempus in Legionensi Ciuitate An. p. 452
Prouinciæ Castellane, vnus quidam erat simplex, & minimè malus, duodecimum iam annum quotidie percurrendo Rosario, preces Deiparæ persoluebat, narrabat hic postea, ipsi quindecim, seu viginti continenter noctibus, visam sibi Matronam venerabili specie (Beatissimam V. Mariam sibi persuadet fuisse) à qua excitabatur his vocibus: Legionem contende, tuorum delictorum veniam à Iesuita aliquo per integram confessionem pete. Nec vanum fuisse visum, interior animi motus ostendit.

Ibidem narratur in Peruana Prouincia Cusalei, quandam Mulierem vidisse virum decora facie demisso capite, ingenti & cana barbâ, conformatis dextera digitu in speciem benedicentis, qui hæc ei locutus. Quo te is perditum, nisi benè peragas confessionem Adi ad Societatem Iesu, quare Sacerdotem, (eumq, nominabat) hic tibi ritè rectèq, confesse plenam dabit veniam peccatorum.

Anno 1589 Parisi Adolescens pertasus vitæ prioris, cum meliorem instituisset, nocte quadam que secuta erat diem Dominicum, audit vocem hortantis ad perseverantiam: obitudo post, admonito similiter & querenti quis esset qui loqueretur, responsum est, cognomen esse ipsius, Ioannem Euangelistam: additum, an hunc vel illum Ordinem amplecti vellent: duo nominati de Religione fortasse deliberebat. Adolescens, qui & dixit, faciam quod Deus imperabit: tertio die Dominico, nocturno item tempore, quasi ex compacto redit eadem vox, quasi firmulos addens iuueni, atque exhortans vt Religiosam vitam magno animo capefferat: interea in manu dat illi Schedulam: Sunt istuc nomina trium Religionum: Capuccinorum, Carthusianorum, Societatis Iesu, opta quem voles, ego amplius non reuertar. Ita relictus Ioannes plenus admirationis & metus. In Scheda

Bib. l. r. c.
14. Oit. 1.8.
10. 6. 7. Vira
M. S. B. Te.
zed.
Oit. Vit.
Fiori. l. 1. c.
10. & 1. p.
Bib. Soc. l.
4. a. 14. 0. &
L. 1. a. 6. 7.
17. 48.
Recit. in
Vic. B. Scã.
Cep. in Vic.
B. Aloyf.
Beati. Vic.
Recit. Litt.
Vngaria.
Ann. Soc.
181.
Imago 1.
Soc. Societ.
L. 1. c. 9. pag.
256. Phiti.
e. Outte.
man. in Ioa.
Nauatio.
Eli. a. 31.
4. 4.
An. p. 112.
An. p. 31.
170.
od
ce.
ta.
em

An. p. 359a
An. p. 452
Pag. 497
183.
An. p. 265.
Imago 1.
Sec. l. 2. c. 9.
pag. 236.
Io Bonif.
hist. Virg.
l. 4. c. 14.
31

dula erant trium Ordinum nomina & duos quidem argentea litera, nostrum (is erat tertius) aurea exprimebant, quem & sequi constituit.

183.
Anno 1595.
pag. 601.
602, 604.

Huc spectat & vocatio Patris Ioannis Fernandij, celeberrimi sacrorum literarum in Romano Collegio & in Hispania Professoris ac Apostolici Concionatoris, qui cum primis emensus annos pueritiae, à patre, cui vnicus erat, à studiis humanitatis ad mercaturam vocaretur, cum mœrens amore studiorum, Toleti in sua Patria ante imaginem B. Virginis fusus in preces, à cœlesti Matre flagitaret, ne rei augenda causa à literarum studio auelleretur, aliquamdiu perfluerat in precibus, cum leui somno occupatus, sibi visus est audire diuinam Matrem, ex ipsa imagine loquentem sibi, perennem, quem petebat studiorum cursum pollicentem, insuper Societatis Iesu alumnus futurum prædicere, à qua tamen voluntate, erat ille in præsens alienus. Experrectus, magnâ concepta animo letitia, Sanctissimæ Matri perpetuam Virginitatem vouit, quam ad finem vsque & corpore & animo seruauit. Ita progressus in studiis, duo de vigesimo etatis anno in Societatem est admissus, statim, tempore inchoata studia absoluit. Quadraginta annos in Societate egit, vir doctrinæ eximius illustre Religionis exemplum, & odore Sanctitatis inprimis clarus. Repertus post mortem eius commentariolus, cursum illius meditationum indicans, ab anno eius sæculi Octogesimo septimo ad Nonagesimum: In eo est, B. P. N. Ignatium bis ei se visendum præbuisse, Angelorum choros, quorum etiam adscripti cantus, tum B. Virginem cum Sancto cœlestium Virginum comitatu, Sanctum quoque Mauritium cum sociis, illi sese ostendisse. Inter alia enim pietatis opera in Belgio operam in Castris Catholicis militibus præstitit, miraculosè non semel à morte præseruatus.

184.
An. p. 718.

Mexici Anno 1591. iuuenis profugatus ac perditus, cum nec parentum, nec uxoris admonitu innouare se vellet ad honestatem vitam, in nocturnis tenebris, post strepitum ac fragorem ingentem, videre visus Draconem horribili specie, & statim perterritus exclamat ad coniugem: Fer opem, vxor, Draco diductis faucibus mihi interitum minatur: At mulier nihilo audacior, Cruce frontem munit (inquit) & Mariam Dei Matrem voca. Hoc factò diffugit spectrum: & audita vox, abiiceret Sarcinam peccatorum, adiret Societatis Iesu Patres, de tota vita consilium daturus.

An. p. 741.

Eodem anno in Prouincia Peruana, Indus ægrotans, vidit noctu Mulierem eximia pulchritudine in candenti veste, prædicentem de aduentu Sacerdotis nostra Societatis, auxilio multis & solatio futuri, cum hoc, ad communicandos sermones non fore opus interprete, cum illorum linguam calleret: proinde eluerent apud illum conscientie labes, eiusque consilio vt erentur: ipsam quidem si hoc fecerit, non multò post conualiturum. Aegroti visum probauit aduentus promissi à Virgine Maria Sacerdotis: qui auditus est (externis quamuis esset) ita intelligenter & expedite loqui, vt auditores miraren ur. Et ille eger alloquio eius firmatus, breui valetudinem recepit.

185.

Anno 1592. in Gallia Adolescens Societatem no-

stram cogitans, vt parentum ac domesticorum oculis vitaret, in remotissimam se adium partem abdere consueuerat, vbi solus cum Deo sine arbitris versaretur. Huic cubitum eunti, extincto iam lumine, oblata in tenebris Eximia species Virginis, quæ illum timore perterritum ac sese auertentem, nihilo secius blande intueretur. Hoc illo viso mirum in modum se in suscepto consilio confirmatum sensit nec dubitabat, quin illa B. Virginis species fuisset.

Eodem anno in Polonia quidam de suscipiendo sacra vite instituto (vna excepta Societate à qua mirum in modum abhorrebat) dum secum deliberat, in grauem mororem incidit qui illi causa adamanda Societatis fuit. Nam cum angore animi vrgeretur, visus est sibi per quietem à B. Virgine admoneri, vt si morore liberari vellet, ad Christum, (qui oppressus arumnis adesse videbatur) confugeret, hunc cogitur cum afflictum ac tacentem adolescens subleuare conaretur, eius vocem audire sibi visus est: Confide fili, quoniam me subleuasti, ipse vicissim à me subleuaberis. Qua ille voce permotus, incredibili cupiditate Societatis exarsit. Itaq; contemptis sollicitudinibus ac nimis potentissimi viri, in cuius fide ac tutela erat, ex Polonia, Brunam ad Nouiciatum Societatis in Morauianum profugit.

Reginam Cælorum Sancti Cælestes imitati, suo quoque patrocinio Societatem Iesu in eius parente & filii illustrant.

Inprimis S. Petrus Apostolus Ignatio ad fundandam Societatem & tuendam Sedis Apostolicæ authoritatem diuinitus destinato, cum morbo lethali pene extinctus iaceret, apparuit, & deploratam à medicis valetudinem, restituit. Vt qui quarto Obedientiæ peculiaris voto, se & suos Professos, Christi Vicariis deinceps esset, eum primus Christi Vicarius sanaret, vitâ prolongaret longiorem, ad statuenda & exequenda ea, quæ per eum deinceps fundata Societas, vbique terrarum in dilatandis S. Ecclesiæ finibus & Romani Pontificis imperio præstituta erat.

Cum primus è Societate, adhuc ante confirmatam à Sede Apostolica Societatem, mortuus esset Patavij Baccalaureus Hozius, & eo ipso tempore Ignatius in monte Cassinate esset, diuinitus, cognouisset socium Patavij mortuum, vidit animam socij, luce clarissima radiantem, deducentibus Angelis in sublime ferri, atque ipsa diuinam calibetissima regna consistere. Deinde cum ad Sanctum altare accessisset, magnum Sanctorum numerum fulgentem gloria ante oculos positum vidit, inter quos & Hozius aderat, splendidiore, quam reliqui habitu, gloriaq; multo illustriore. Ita primo Societatis filio, ex hac vita translato, Sancti cælestes fauentes ipsam Societatem quæ eum cælo donauit, honorarunt in filio, & hac ratione eius Institutum, tanquam facilem ad cælum viam aperientem, declararunt.

Sed & ipsum honorarunt Ignatium, & in eorum totam Societatem, cuius ille fuit caput, siquidem datus fuit ei diuinitus cultus illius, non ex infirma

infima Angelorum Hierarchia, vti solet dari omnibus communiter, sed Archangelorum vnus, vt quemadmodum iudicio S. Bernardi Archangelus Gabriel Beatissima Dei Matris custos fuit, ita & Ignatij cultum Deiparæ per se & per filios suos promoturi, vnus ex luptemis Archangelis custos esset. Probabile enim est, inquit Soarius, committi Archangelis curam quarundam insignium personarum. Quod etiam antiquiores docuerunt Theologi, & alij recentiores, & S. Gertrudi Virgini non solum de choris Angelorum & Archangelorum, sed etiam altiorum sæpius deputatos fuisse in ministerium, ipsamet fassa est, vt scribitur in libro Insinuationum diuinae pietatis Dei iussu conscripto. Quod etiam de S. Francisca Romana scribitur in eius vita Romæ edita anno 1641. l. 1. c. 14. Et l. 5. c. 3.

189. Quam verò gratum acceptumque sit Cælitibus, quo iudicium in Societate maturinæ meditationis obsequium à S. Ignatio præscriptum, hinc quoque apparet. Receptus in Societatem fuit viuentis Ignatio Ioannes Cartera, vix annos ingressus adolescentiæ, qui cum se totum contulisset ad exercitacionem disciplinamque virtutum, tantam cum suo Custode Angelo familiaritatem contraxit, vt velut intimo cum amico sua consilia sermoneque conferret. Sape ad eum de suis rebus dubiis arduis, referret, sæpe interrogaret, exquireret, consilium, vti semper et Angelus ad omnia noctis huiusce vrsitatis, vocibus responderet. Denique tam familiaris fuit vsu angelo suo coniunctus, vt ab eo quotiense horis antelucanis ad orationem excitaretur à somno.

190. Quanti autem faciant Cælitibus amorem vocationis ad Societatem, & in ea castè viuendi, ac ad mortem perseuerandi sollicitudinem, apparuit in Patre Iacobo Ledesma, qui cum esset ad Societatem vocatus viuentis S. Ignatio & Romam proficisceretur, illi Tyrocinitium suum inchoaturus & de seruaanda castimonia ac vita in Societate finienda, esset sollicitus; post visum Christum Dominum, qui ei apparens, sanctissimi quoque suo ore illum consolans, æquo animo esse iusserat, daturumque se illi vt castè & vsque ad extremum spiritum in Societate perseueraret, promiserat, adfuit quoque alio tempore & loco, Virgo Deipara cum tribus comitibus, Maria Magdalena, Catharina Virg. & Mart. & Catharina Senens, ac dulcissimè eum affata non modò pudicitiam & perseuerantiam in Societate pollicita est, sed etiam rursus ad vitæ finem se ei apparituram: tumque intellectorum sibi vera pollicitam quamque excellens donum sit, cordis corporisque munditia, & quantum beneficium sit, vocatio ad Societatem & perseuerantia in illa.

191. Porro quantoperè placeat Cælitibus, dum noua fundantur Societatis Domicia, docuit S. Felix Nolanorum Patronus, cum enim Nolam vocati ad inchoandum ibi Collegium Patres &

Magistri venissent, & à ciuibus perhonorificè perhumaniterque (multis primorum, partim in equis, partim pedibus longe obuiam egressis) excepti fuissent, festo interim campanarum sonitu, publicam celebrante lætitiâ, ea ipsa nocte qua urbem ingressi sunt Patres, è corpore S. Felicis ibi sepulto, latex qui facer ac saluber habetur (manna à vulgo appellatus) manauit, felicitatem portendens, & tanquam nomine veteris loci Patroni, nouos hospites lætus ac fauens excipiens.

192. Circa Annum Domini 1585. Mustiponti cum quidam ancipiti distraberetur consilio, daremè Societati Nomen, ad quam se videbat impelli, an optimo Ecclesiastico beneficio, quod ei offerrebat optulatum iret suis, vidit per quietem eximia dignitate oris iuuenem (Angelum crediti) à quo primum dubitans castigatus est, deinde verò ita confirmatus in meliore proposito, vt omnis recusatio fuerit adempta.

193. Anno 1591. Cum Pater Edmundus Augerius multis rebus pro Dei gloria in Gallia gestis clarissimus, Comi in Prouincia Mediolanensi piè obiisset, quedam pia Mulier vidit Arona Angelos circumfidentes lectulum Patris, moxque exeuntem animam deducere in caelum, ingenti lætitiâ, pulcherrimo puerorum Sodalitio, quale ipse instituerat olim in Gallia, celebrem pompam profequente.

194. Eodem anno in Mexicana Prouincia Occidentalis Indiae, in sede Pascuarensi, Indus rerum diuinarum vsui deditus, mira tenebatur cupiditate nostros videndi: hoc maximum ipsius votum ac postulatam erat, vt veniret ad oppidum. Cum in ea cogitatione versaretur, noctu tres iuuenes secundum quietem videt diuina specie, è quibus vnus, aureum vas elegantè elaboratum artificio ferebat. Tum quale hoc esset spectaculum, & quid portenderet, cum sive cuperet tacitus, occupauit alter comitum, qui nihil ferebant. Num illum nosti: neganti subiecit, Michael est. In eo vase est medicina qua Patres Societatis Iesu, post tertium diem venturi ad vos, Indorum ægritudines sanabunt. Vsum comprobauit euentus.

CAPVT TERTIVM.

De beneuolentia erga Societatem Iesu personarum illustrium sanctitate vitæ, & à Sede Apostolica Canonizatarum qua primo saculo Societatis vixerunt.

PRÆter beneficia à sanctis cælestibus Societati præstita, multa quoque à sanctis eximii, in terra viuentibus, in Societatem manarunt. Nam quotquot vixerunt à Societate fundata, personæ laude & fama sanctitatis celebratæ, magno amore Societatem vniuersam profecuræ sunt, & miris laudibus res eius celebrarunt, & plerique etiam consilia, & spiritalia auxilia à Societatis hominibus quæsiuerunt; ab eis que in rebus spiritalibus, partim institui, partim dirigi voluerunt.

A a a Inter